

НАСТАВНО-УМЕТНИЧКОМ ВЕЋУ

ФАКУЛТЕТА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Париска 16

11000 Београд

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Косанчићев венац 29

11000 Београд

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКОГ

УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА И ПИСАНОГ РАДА

„Трансформација мозаика из дводимензионалне у скулптуралну форму и његова транзиција у савремени израз“

Кандидаткиње Миљане Радојичић

Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта **„Трансформација мозаика из дводимензионалне у скулптуралну форму и његова транзиција у савремени израз“** кандидаткиње Миљане Радојичић именована на седници Наставно-уметничког већа ФЛУ 7.03.2018.године радила је у саставу:

др Никола Шуица, редовни професор ФЛУ

мр Марко Лађушић, редовни професор ФПУ

др ум. Весна Кнежевић, ванредни професор ФЛУ

др ум. Миливоје Павловић, ванредни професор ФЛУ

мр Радомир Кнежевић, редовни професор ФЛУ

Комисија је донела следећи закључак:

Биографија кандидаткиње

Рођена 1973 у Београду. Дипломирала на Одсеку сликарства у класи проф. Воје Тодорића на Факултету ликовних уметности у Београду. Магистрирала на ФЛУ у Београду, Одсек зидно сликарство код проф. Ђуре Радловића. Има статус самосталног уметника. Живи и ради у Београду.

Самосталне изложбе

2018 **Binomio d` Arte, Corte delle Stelle, Cefalu`**, Сицилија

2017 **Dress code** – докторски уметнички пројекат, Галерија ФЛУ, Београд

2013 **Неописива лакоћа поседовања – Флуизми**, Галерија ФЛУ, Београд

2013 **Фетиш**, Галерија НОВА, Београд

2012 **Да ли је Дороти напустила Оз?**, Галерија СУЛУЈ, Београд

2008 **Его коцке**, Продајна галерија, Београд

2008 **Ташне**, Галерија ФЛУ, Београд

2004 **Мозаци**, Центар за савремену умјетност Црне Горе, Подгорица

2003 **Мозаици**, Галерија УЛУС, Београд

Групне изложбе – избор

2018 **NOAfest-Novi Sad Open Art**, Културни центар Нови Сад, Нови Сад

2018 **8. Бијенале мозаика**, Галерија СКЦ Нови Београд, Београд

2017 **49. Мајска изложба УЛУПУДС –а**, УК Пароброд, Београд

2012 **Micro urban**, Галерија Сингидунум, Београд

2010 **Погледи**, Галерија 73, Београд

Симпозијуми, колоније

2013 **Трећи међународни симпозијум вајарства**, Аранђеловац

ПРОЈЕКТИ изведени у атељеу проф. Ђуре Радловића

2017- 2018 **Црква Св. Марка**, Београд, мозаик – део композиције

2013 - 2017 **Саборна црква Бања Лука**, мозаик, део композиције

Ауторски радови у јавном простору

2014 Манастир Војнић, мозаик, Св. Стефан, Црна Гора

2009 **Мозаик**, стамбена зграда, ул. Владе Зечевића, Београд

2008 **Мозаик**, стамбена зграда, Баба Вишњина, Београд

2010 **Корео – драма „Поподне једног фауна“**, Установа културе Вук, сценографија и костими, Београд

Педагошки рад

Бавила се педагошким радом у сарадњи са др ум. Невеном Поповић. Изведено је неколико пројеката финансираних из државног буџета.

2014 **Радионица Матурска књига**, Средња зуботехничка школа, Београд

2012 **Радионица – чекаоница Дома здравља Железничка станица Београд**, Мој атеље, Београд

2010 **Лет змајева**, Дечји културни центар, Дом за незбринуту децу Ј.Ј. Змај, Београд

2010 **Фимо маса**, Општина Раковица, Војни музеј Калемегдан, Београд

2009 **Радионица за израду мозаика**, СЦ Шумице, Београд

Анализа рада

Докторски уметнички пројекат **„Трансформација мозаика из дводимензионалне у скулптуралну форму и његова транзиција у савремени израз“** кандидаткиње Миљане Радоичић састоји се из два дела изложбе реализоване у Галерији ФЛУ и писаногдела у коме се анализира методологија извођења рада и образлаже поетика дела.

Изложба у Галерији ФЛУ, уметнички, визуелни део докторског пројекта, сачињена је из четиди дела, постављена по уздужној оси галерије. Основна идеја идеја овог пројекта везана је за испитивање могућности примене мозаика на тродимензионалној основи, тако да он у овом случају постаје саставни део скулптуре.

Текстуални део пројекта почиње уводним делом у ком је дат преглед целог пројекта у неколико тачака. Посебно се наглашава намера кандидаткиње да мозаик, као пре свега декоративну технику уведе и испита у духу са савременим уметничким захтевима.

Одељак који следи после увода везан је за историјски преглед примене мозаика и наведена су значајна дела изведена у овој древној техници. Подсећањем на маозаике рађене од облутака Миљана Радоичић наглашава и историјске периоде у којима су

стварани овакви мозаици .Прелазак на цепани каменчић као градивни део мозаика отворио је низ нових могућности за суптилније решавање одређених ликовних захвата.Тесера ,назив за каменчић који намењен одређеном месту у мозаику. Полазећи од сећања на античке мозаике у којима најчешће могу да се виде примери митолошке тематике али и примери мозаика на којима су теме из свакодневног живота . Такође се напомиње да су мозаици позиционирани у архитектури на различитим местима ,неки су били везани за зид а велики број је и подних композиција. Наводећи мозаике из Ене на Сицилији ,затим чувена композиција „Битка код Иса“ у којој се види и портрет Александра Македонског ,кандидаткиња посебно наглашава и подсећа на њихов пресудни утицај на њено опредељење да се посвети мозаику . Посебно је значајно што је напоменут мозаик на тодимензионалним формама из Јужне Америке,зато што он кореспондира са овим пројектом . То су маске које су облагане тиркизом и седефом и биле су вотивног карактера. А посебно је занимљиво да су ти предмети комбиновани са елементима од различитих материјала , кожа, тканина и друго.

Посебну целину у историјском прегледу Миљана Радоичић посвећује периоду Византије,у ком су мозаици били углавном зидни и везани су за црквено наслеђе . У том смислу се напомињу мозаици из Равене и Свете Софије из Цариграда као врхунац достигнућа једне уметности и технике којом је она изведена .

У новијем периоду , после векова запостављања Антонијо Гауди враћа мозаик у својим архитектонским делима на посебан и ефектан начин. Рад управо овог аутора био је посебна подршка у развијању идеје и коначне реализације овог уметничког пројекта . Гауди је облагао своје неправилне форме деловима употребне керамике ,што је на неки начин и предмет истраживања овог пројекта. Поред Гаудија напомињу се и Шагалови мозаици у Чикагу итд.

У наставку текста имамо целине : Археолошки значај мозаика ,Могућност трансформације мозаичке површине , Тесера ,Пиксел.....Драперија ....Простор и површина , Стварање наратива , Теоријска утемељења из области социологије ,моде и одевања и психологије . Све ово је припрема материјала за темељан прилаз теми коју је поставила кроз четири елемента који су једна врста персонификације одређених стања људске душе, приказана кроз неку врсту повезивања са модом , то јест хаљином као посебном и најистакнутијем модном предмету. Пошто је хаљина основна форма којом је Миљана Радоичић са више позиција покушала да досегне до крајњег резултата, наметнуло јој се и низ питања које је желела предходно да рашчлани да би дошла до крајњег резултата а то је примена мозаика на скулптуралној форми и метафорично представљање одређених душевних стања путем тих форми . Овакав облик рада по својој тематици и начину решавања у духу је са временом и припада савременом уметничком изразу , што је кандидаткиња пројектовала са намером да мозаик врати у савремене теме визуелне уметности. Отуда се делови текста баве Психолошким аспектима одевања , следе, Уметнички искораци у историји моде ,Хаљина као облик , костим-хаљина –емоција . Живот савременог човека и позиција жене у друштву се значајно променио а такође и различити аспекти психолошких стања

која се појављују кроз различите облике манифестовања. Из анализе тих психолошких стања произашла је окосница визуелног дела овог уметничког рада.

Један део рада је посвећен техничко технолошким приказима мозаика као древне технике. Наглашавају се нови начини реализације, промене које су дошле са новим материјалима. Развој грађевинских материјала њихова ефикасност доноси и нове могућности примене, што се може искористити и у изради и монтажи мозаика.

На крају пре Закључка и Литературе следи темељан приказ изложбе под називом DRESS CODE. Полазећи од основне поставке четири мозаик –скулптуре наведено је да се оне односе метафорички на четири примарне емоције. Радови су постављени по реду, прва је представља Радост, затим следе Бес, Туга и Страх.

Критички осврт референата

Писани део докторског уметничког пројекта мр Миљане Радојичић испитује неколико за овај рад важних тема. Једна је свакако мозаик, као сликарска техника са веома дугом историјом свог постојања. Наведена су најзначајнија достигнућа која кроз историју досегнуше уметници мозаика. Кроз ту анализу дошло се до закључка да је мозаик углавном коришћен као слика у равни, што је код кандидаткиње иницирало питање употребе мозаика на тродимензионалној, скулптуралној форми.

Циљ овог пројекта је да се поставком тежишта теме оствари резултат у две равни. Једна би била везана за положај жене у друштву и неких последица тог стања, које се могу читати из културе одевања и значају одеће за развијање комуникације у друштву. Друга равна је употреба мозаика на тродимензионалној основи. Истраживање дотиче различите облике социјалних и психолошких момената који одређују начин и значај одевања за жену. Да би пронашла прави пут до коначног циља кандидаткиња налази тему која је сублимирала поменута психолошка становишта и метафоричну представу истог уз реализацију у техници мозаика у скулптуралној форми. Метафорички приказ четири основна емотивна стања радост, бес, туга и страх чини стожер око ког се групишу и повезују сви елементи који чине овај пројекат. Интроспективно преиспитивање знакова који одређују, карактеришу, наведена стања дају ауторску потврду обликовању ових метафора.

Посебан сегмент су прикази техничко технолошких карактеристика сликарске технике и поређење начина реализације кроз историју. Како је посвећена техници мозаика низ година уназад, Миљана Радојичић је са дубоким понирањем у проблеме открила и овај скоро не коришћен начин употребе мозаика. Пројекат који је урадила значајан је за будуће истраживаче блиске овој тематици.

Оцена резултата и закључак са образложењем уметничког доприноса рада

Докторско-уметнички пројекат “Трансформација мозаика из дводимензионалне у скулптуралну форму и његова транзиција у савремени израз” кандидаткиње Миљане Радоичић долази као последица потребе испитивања смисла и могућност да се мозаик угради на тродимензионалне, скулптуралне форме. Пројекат је последица и плод вешегодишњег професионалног рада у мозаику, из ког се појавила потреба за новим приступом, што је крунисано овим радом. Писани део рада доноси низ анализа и истраживања која осветљавају социолошке и психолошке аспекте везане за положај жене удруштву и везу моде у друштвеном контексту са том позицијом. Метафорички представљене у облику скулптура четири примарне емоције радост, бес, туга и страх носиоци су свих елемената који чине ову целину.

Повезивањем поетског и технолошко техничког, због наглашене потребе за испитивањем могућности саме технике, Миљана Радојичић је успешно формирала целину и јавно је представила. Комисија сматра да је уметнички пројекат “Трансформација мозаика из дводимензионалне у скулптуралну форму и његова транзиција у савремени израз” успешно реализовани предлаже Наставничко-уметничком већу Факултета ликовних уметности да усвоји овај извештај и достави га Сенату Универзитета уметности како би се могао одредити датум одбране.

др Никола Шуица, редовни професор ФЛУ

мр Марко Лађушић, редовни професор ФПУ

др ум Весна Кнежевић, ванредни професор ФЛУ

др ум Миливоје Павловић, ванредни професор ФЛУ

мр Радомир Кнежевић, редовни професор ФЛУ (ментор)